

İSLÂM'IN DİRİLTİCİ REHBERLİĞİ

Eûzubillahimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

El-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîne ve's-salâtu ve's-selâmu 'alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn, Seyyidna Muhammedini'n ve âlihî ve sahibihî ecmain ve men tebi'ahû bi ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'dü:

Fa'lemû eyyühe'l-ihvân, fe-inne efdale'l-hadîsi kitâbu'llâh ve efdale'l-hedyi hedyü seyyidinâ Muhammedin sallallahü aleyhi ve sellem ve şerre'l-umûri muhdesâtühâ ve külle muhdesetin bid'atün ve külle bid'atin dalâletün ve külle dalâletin ve sâhibehâ fi'n-nâr. Ve bi's-senedi'l-muttasılı ile'n-nebiyyi sallallahü aleyhi ve sellem ennehû kâle:

a. Kalbi Arındıran Zikirler

أَكْثَرُوا مِنْ قَوْلٍ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ فَإِنَّهُنَّ مِنَ الْبَاقِيَّاتِ الصَّالِحَاتِ وَهُنَّ يُحْطَطُ بِالْخَطَايَا كَمَا تَحُطُّ الشَّجَرَةُ وَرَقَهَا وَهُنَّ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ

Eksirû min kavli: Sübhânellâhi, ve'l-hamdü lillâhi, ve lâ ilâhe illallâhü va'llâhü ek-beru, ve lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhi, fe-innehünne mine'l-bâkiyâti's-sâlihâti, ve hünne yehtutne'l-hatâyâ kemâ tehuttu's-şeceratü verakahâ, ve hünne min künûzi'l-cen-neti.

Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allah Teâlâ Hazretlerinin selamı, rahmeti, bereketi cümlenizin üzerine olsun.

Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Hazretleri'nin mübarek hadîs-i şerîf'lerinden bir miktar okumaya başlamazdan önce, evvelen ve hâsseten Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Hazretleri'nin ruh-u pâki için ve cümle âl'inin, ashâbının, etbâının, ahabbının ruhları için, cümle enbiyâ ve mürselinin evliyâullahın ve hasseten Ümmet-i Muhammed'in mürşid ve mürebbileri olan sâdât ve meşâyih-i turuk-u aliyyemizin ve onlara bağlı halifelerinin, müritlerinin, mühiblerinin ruhları için; hocalarımızın, üstâdlarımızın ruhları için, ahirete göçmüş olan analarımızın, babalarımızın, sevdiklerimiz, ahabbımızın, akrabamızın ruhları için, bu

beldeleri fethetmiş mücahitlerin, fatihlerin, gazilerin cümle ashâb-ı hayrât ve hasenâtın ruhları için, içinde şu ibadeti yaptığımız camiye yapmaya bu hale getirmeye yardım etmiş ashâb-ı hayrâtın ruhları için, beldemizde metfun bulunanların ruhları için, bizim de mevlâmızın rızasına uygun ömür sürerek huzuruna sevdiği razı olduğu bir kul olarak varmamıza vesile olması için bir Fâtiha, üç ihlâs-ı şerîf okuyalım, eserin müellifine ve hadisleri rivayet edenlerde dahil olmak üzere... Ondan sonra dersimize başlayalım...

Lâ havle ve lâ kuvvete illâ bi'llâh gibi mübarek sözlerden ibaret olan bir ifade hakkında Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurmuş ki:

Eksirû. Çoğaltınız.

Sübhânellâhi, ve'l-hamdü lillâhi, ve lâ ilâhe illellâhü, va'llâhü ekber, ve lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhi.

Hani müezzinlerin salâvat-ı şerîfeden sonra okumuş olduğu salât, ibareler. Bunları çok söyleyin, bunları çok bunları söylemeyi çok çoğaltın, çok yapın.

Fe-innehünne mine'l-bâkiyâti's-sâlihâti.

Çünkü bunlar Kur'an-ı Kerîm'de bir âyet-i kerîmede övülmüş:

وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ
أَمَلًا

Ve'l-bâkiyâtü's-sâlihâtü hayrun 'inde rab-bike sevâben ve hayrun emelâ. (Kehf Suresi 46. Ayet)

O âyet-i kerîmede bahsedilen *bâkiyâtu-ssâlihât*'tandır bu kelimeler.

Ve hünne yehtutne'l-hatâyâ kemâ tehuttu's-şeceratü. Bunlar hataları dökerler. İnsanın günahlarını, hatalarını, kabahatlerini, kusurlarını dökerler. Ağacın yapraklarını dök-tüğü gibi...

Ve hünne min künûzi'l-cenneti. Ve bu söz-ler, cennetin hazinelerindendir. Yani insan bu-rada bunları söyleyince cennette hazinelere sahip olur. Yani cennete gider bunların sevabı, hayrı. Cennette çok hayırlarla karşılaşır.

Manası nedir?

Niye bu kadar büyük medihlere mazhar ol-muş bu sözler?

Sübhanallah, Allah Teâlâ Hazretleri her türlü noksandan pâk ve münezzehtir. “Her

türlü kemâlat ile muttasıftır, her şeyi mükemmeldir, hiç eksiği kusuru yoktur, her şeyi hikmetlidir, her şeyi bilir, her şeye gücü yeter, cömertliği vardır, her türlü sıfatları her bakımdan en güzeldir” demek oluyor.

Sübhanallah. Yani, hayranlık ifade ediyor yani bu söz. “Senin hiçbir eksiğin yok. Sana sevgiyle, hayranlıkla bağlıyım” demiş gibi oluyor insan.

Sonra. *Ve’l-hamdulillah.* Övgü Allah’a demek. Yani tabi bir şey güzel oldu mu övülür. Allah Teâlâ Hazretleri de her türlü kemâlat ile muttasıf olması, her sıfatlarının kâmil olması, her bakımdan güzel olması, hamdi de, bütün hamdler de döner dolaşır Allah Teâlâ Hazretlerine varır. Neyi methetsek o medih de yine ona gider. Her şeyin çünkü hâlıkı odur. Her şey onun emriyle, fermanıyla oluyor. Bu bakımdan neyi övsek övdüğümüz her şey gene döner dolaşır ona varır. *Ve’l-hamdulillah*, böyle manası.

Ve lâ ilâhe illallah. Allah’tan gayri ma’bud yoktur, başkasına tapılmaz, başkasını ma’bud ittihaz etmeyiz.

Vallahu Ekber. Allah Teâlâ Hazretleri uluların ulusu, büyüklerin büyüğüdür. Yani hiçbir

şeyle mukayese edilmeyecek kadar yücedir, yüksektir denmiş oluyor.

Tabi *Lâ ilâhe illallah* derken bunun üzerine günlerce tabi söz söylenecek kadar büyüklerimiz tembihatta bulunmuşlar bize. Tabi Allah'tan gayriye tapmıyoruz şimdi. Taşa tapmıyoruz, ağaca tapmıyoruz; yıldıza, aya güneşe tapmıyoruz. Öküze, buzağıya tapmıyoruz. Totemlere, putlara tapmıyoruz amma nefse tapıyor bazı insanlar. Ona dikkat etmek lazım. Nefsine tapıyor.

Nasıl tapıyor, ne demek tapmak?

Nefsinin arzularını Allah'ın emirlerinden ahkâmından önde tutuyor, onların peşinde koşuyor. Allah Teâlâ Hazretleri'nin emirlerini, yasaklarını çiğnemekten nefsinin keyfi için sakınmıyor.

Demek ki Allah'a tabi değil, nefsine tabi.

Demek ki Allah'a ibadet etmiyor, nefsine kulluk ediyor.

Önüne geçmiş nefsinin emret nefis ne istersin? “İçki mi, kumar mı, zina mı, ne istersen hepsi... Ferman buyur yapayım” der gibi ona. Kimisi rükûda, kimisi secdede nefsinin karşısında. Sonra hevâ-ı nefis tabi bu.

Sonra kimisi paraya tapıyor, dini imanı para. Hani evliyâullahtan birisi demiş ki:

“Sizin taptığınız benim ayağımın altında.”

Kızmışlar. Sonra kazmışlar bakmışlar ki bir küp altın çıkmış orda. Ona tapıyor. İnsanların çoğu para pul âşıklısı. Kimisi mevki makam âşıklısıdır, kimisi dünyanın bir aldatıcı bir başka şeyine takılıyor işte aklı. *Lâ ilâhe illallah* derken ona da dikkat etmek lazım. Yani Allah’tan gayriye tapmıyorum.

Doğru mu?

Hakikatten tapmıyor musun?

Bir kurcala bakalım. İşte o zaman iş karışabilir.

Onun için Allah’a “*İyyâke na’budu ve-
iyyâke nesta’in*”. “Ya Rabbi! Sadece sana ibadet ederiz ve sadece senden yardım isteriz.”

Öyle yapıyor musun, doğru söyle?

Parayı nereye verdin, bankaya mı verdin, faizi mi almak istiyorsun, filanca işi nasıl yapıyorsun? Biraz Allah her şeyi biliyor ya, bizim gibi cahil değil, biz bilmeyiz, biz insanın yüzüne bakarız. “Hah maşaallah, ne mübarek” filan deriz ama Allahu Teâlâ Hazretleri her şeyi gizlisini âşikârını biliyor.

Onun için o *Lâ ilâhe illallah*’ı doğru dürüst söylemeye çalışmak lazım.

Allah-u Ekber, en büyük olan Allah’tır. Her bakımdan. Yalnız yalnız ondan korkmak lazım. Çünkü çok büyüktür. Bütün büyüklerin de en büyüğüdür. Onların hepsinin de Rabbı’dır. Yerlerde de göklerde de öyle, o büyük... Bu sözleri şuurla söyledi mi insan tamam.

Ve’l-bâkiyâtü’s-sâlihâtü. Bunlar bâki ve salih amellerdir işte. İnsanı cennette yüksek mevkilere kavuşturur ve cennette sanki hazineler dökülmüş olur insana.

Ve-lâ havle ve lâ kuvvete illâ bi’llâh, sonundaki nedir?

Allah’tan gayri güç kuvvet yoktur, takat imkân yoktur. Allah nasip ederse insan ibadet edebilir. Allah nasip ederse insan doğru yola dönebilir. Yani ibadete güç kuvvet bulmakta, kötülüklerden geri çekilmek halini döndürmek de hep Allah’ın lütfuyadır.

Allah Teâlâ Hazretleri bizi hayırlara muvaffak etsin, şerlerden mahfuz eylesin.

“Ee, benim gücüm kuvvetim var elimi kaldırıyorum.”

“Felç gelse ne yapacaksın?”

“Doktora giderim.”

“Doktor çare bulamazsa ne yapacaksın?”

Oturursun ortada, oturur ağlarsın. İlk başta o zaman edepsizliği bırak. Allah Teâlâ Hazretleri’ne boyun bük. Sonra zaten bu kolu sen mi imal ettin? Kaldırıyorum ben bu kolumu. Sen mi yaptın kolu?

Yoo, ben hazır buldum işte, kolum iki tarafımda varmış. Ee, sen yapmamışsın, ne övünüyorsun, Allah vermiş. Ben kaldırıyorum derken kaldırdığın şey senin mi? Aklı Allah vermiş sana. Bak öbür tarafa git; hastaneye, tımarhaneye git, senden daha demiri sıkısa suyunu çıkartacak turp gibi insanlar var ama hasta, akıl vermemiş Allah veya aklını almış. Sen, ben yaparım ederim diyorsun. Akıl da ondan, kol da ondan, güç de ondan, kuvvet de ondan, hepsi ondan. İşte insan onu bilirse, onun en büyük olduğunu bilirse, onun tek olduğunu bilirse, şeriki naziri olmadığını bilirse her türlü kemâlat ile muttasıf olduğunu bilirse nasıl kulluk eder?

Bu sözleri hak söz olarak söylerse, inanaarak söylerse, o zaman veli olur insan. Beş tane kelime. Hadi bakalım öğren, akşama veli ol, o kadar kolay.

Subhanallah, Elhamdulillah, Velâ ilâhe illallah, Vallahu Ekber, Velâ havle ve lâ kuvvete

illâ bi'llâhi'l-aliyyi'l-azîm. Burda *bi'llâhi'l-aliyyi'l-azîm* yok. *Bi'llâh'ta* kalıyor. *El-aliyyi'l-azîm* sıfatını bu hadîs-i şerîf'in bu rivâyetinde şey yapmamış. Ama işte beş kelime...

Manasını hazmedip te öğrenirsen tamam. Bitti. Amma insanlar öğrenemiyorlar. Mesela insan deniz kenarına gitse, bakıyor işte denize atlıyorlar, çıkıyorlar, yüzüyorlar tamam. Ben de soyunmaya başladım.

“Ben de yüzeceğim.”

“Dur, yüzme biliyor musun?”

“Bilmiyorum, ama baka baka öğrendim.”

Yok öyle, birden olmaz. Yani öyle öyle yapıyorum sanırsın şey yaparsın, ama içeri girdiğin zaman başka türlü olur. Onun için biraz egzersiz yapmak lazım. İnsanın kendisini idmanla ona alıştırması lazım. Bu sözlere de alıştırmalı.

Ben *Lâ ilâhe illallah* diyorum, o sözün erimiyim. Ben *Subhânallah* diyorum, o sözün erimiyim. Ben *Allah-u Ekber* diyorum da, o *Allah-u Ekber'e* karşı nasıl kulluk ediyorum. Hiç pervasız, günahlara dalıp gidiyorum. Olur mu öyle şe? Onlarda egzersiz yapmak lazım.

Ve-lâ havle ve lâ kuvvete illâ bi'llâh derken, kimseden yardım istemeyip Allah'tan ummak lazım. Allah'tan istemek lazım.

Sabahleyin dedim ki, “Şu hadis kitabının bir yerini şöyle bir çekeyim bahtıma, üçüncü hadisi okuyayım, bakalım ne çıkacak?” Yani nasihat istedi canım. Allah Teâlâ Hazretleri bana şu kitaptan bir nasihat çıkartsın. Şöyle evde açtım, bir sayfasını sağ taraftan üçüncü hadisi okuyacağım. Üçüncü hadis çıktı diyor ki:

“Allah Teâlâ Hazretleri, kul neden korkarsa korktuğunu ona musallat eder. Kul, hangi şeyden korkarsa, Allah o korktuğu şeyi ona musallat eder. Başına musallat eder.”

Neden?

Korkuyor ondan. Eğer Allah’tan gayri hiçbir şeyden korkmasaydı, hiçbir şey ona zarar veremezdi, korkmasaydı. Ancak Allah’tan korksaydı, Allah’tan gayri bir şeyden korkmasaydı, Allah’tan gayri hiçbir kimse ona zarar veremezdi. Eğer kul, yalnız Allah’tan umsaydı hayrı, “Bana yardım edecek odur, bana rızkı gönderecek odur, bana sıhhati veren odur, benim bu sıkıntımı defedecek odur, üzüntümü feraha çevirecek odur, benim bir derdime çare gönderecek olan odur...” Yalnız ondan umsaydı. Allah başkasına muhtaç etmezdi, umduğunu verirdi buyuruyor.

Bu nedir?

Buna hakkıyla tevekkül etmek derler. Dayanmak Allah’a, hakkıyla tevekkül etmek, zarar da fayda da Allah’tan geliyor demek. Gelir. Her şey ondandır diye ona sımsıkı bağlanmak.

İşte Allah bizi sözlerimizi şuurla, tada tada, anlaya anlaya söyleyen, ibadetlerini şuurla, bile bile, duya duya, zevkine vara vara yapan kimselerden eylesin...

Demek ki bir *Allah-u Ekber* dediği zaman ne güzelmiş bunu çok söyledik. Bir *Subhânallah* dediği zaman ne güzelmiş. Demek ki ben secdeye kapanıyorum, şu pâk alnımı koyuyorum topraklara, hasırlara, halılara, yerlere. Efen-dim *Subhânallah Subhânallah Subhânallah Subhânallah Subhânallah*... Bu söz eritir insanı. Rabbinin huzurunda secde etmiş.

“Yâ Rabbi! Sen her noksandan münezzehsin. Her kemâlat ile muttasıfsın.”

Elhamdülillah dediği zaman, *Allah-u Ekber* dediği zaman erir gider insan yani, manasını bilirse.

Biraz da dünyaya çok çalışıyoruz, biraz da şu Arapçanın hiç olmazsa ibadetimize lazım olacak taraflarını öğrensek ya, Arapça okuduğumuz duaları, namaz surelerinin manasını ve sairesini gayretle öğrenelim. Her gün biraz bir

şey, biraz bir şey birikir. Bunları okuyunca insan, kuru ağacı sarkarsa ne olur? Yaprakları sapır sapır dökülür köküne. Bunları söylediği zaman günahlar insanın üstünden öyle dökülür gider.

Subhânallâhi ve'l-hâmdü lillâhi ve lâ ilâhe illallâhü vallâhu ekber ve lâ hâvle ve lâ kuvvete illâ billâh. Burada *billahta* bitiyor.

Ve bunlar cennetin anahtarlarındandır. Yani cennetin hazinelerindendir. Yani bunlar cennete dikiliyor. Başka zaman geçmişti, bir yerde hadîs-i şerîf okumuştuk. Cennetteki arazisi insanın, hani bir arsa alıyorsun, hani bunun ağacı yaprağı, çiçeği. Ee, sen arsayı almışsın, etrafını çevir, dik. Elma ağacı dik, meyve dik, kenarlarına çiçekleri koy, gül fidanlarını git, çiftlikten al, efendim en iyi cins gülleri, sarmaşık gülleri kenarları şey yap falan. Şimdi çıplak bir arazi ama, çalıştığı zaman, diktiği zaman; oo, ne güzel bahçe ya, şu güllere bak kıpkırmızı bütün duvarı kaplamış, aman ne kadar güzel içdeleri kokuyor, aman meyvalarına bak dalları sarkıtmış. Ee, ne oldu? Adam uğraştı orda, dikti onların hepsini.

Cennette düzmüş. Peygamber Efendimiz öyle diyor. İnsan evet cennette yeri var ama,

düz, ne yapacak? Cennetin suyu tatlıdır, toprağı mümbittir. Ek, ek bakalım bir oraya gidinceye kadar bir sefalı yer olsun. Ee, ne ekeyim hocam? Çiftlikten gül fidanı mı alacağım işte, güllerin gülü bunlar.

Subhânallâhi ve'l-hâmdü lillâhi ve lâ ilâhe illallâhü vallâhu ekber ve lâ hâvle ve lâ kuvvete illâ billâh. Cennetin hazineleri dediğı o. Yani cennete gidiyor bunlar söylenince. Orada en güzel suretlerde cennetin köşkleri, süsleri, ziynetleri, yeşillikleri, çimenleri, çayırları, çiçekleri, kuşları olacak yani.

Allah Teâlâ Hazretleri böyle ibadetleri tatlı tatlı yapanlardan eylesin... Yunus'un ne kadar coşkun içi, mübarek.

Dağlar ile taşlar ile çağırayım mevlam seni.

Ya dağdan taştan sana ne.

Coşkun içi.

Dağlar ile taşlar ile, çağırayım mevlam seni

Seherlerde kuşlar ile, çağırayım mevlam seni

Yani her taraftan heyecan alıyor, kuşlar cıvıl cıvıl öttükçe ordan zevk alıyor, sefa alıyor. Eh işte o ibadetin tadı. İnsan öyle Allah'ı

sevince, Resûlullah'ı sevince ibadeti öyle tatlı tatlı yapar. Ötekileri de bakar yani, böyle "Vah zavallılar yazık şu sevdikleri şeylerde bak ya" Seversen bir güzel sev, çekme çirkin derdini diyor türküyü duymadın mı sen?

Seversen bir güzel sev

Çekme çirkin derdini

Gidip de topal, çirkin, kör, bilmem efendim şöyle böyle bir şey mi sever insan. Kirlî, paslı, eksikli, kusurlu. Hayır. Güzeli sever; güzeli, en güzelini sevmeye çalışır. Güzellerin güzeli, her türlü güzelliklerin mucidi Allah Teâlâ Hazretleri.

b. Hamd'in Ebedî Şahitliği

أَكْثَرُوا مِنَ الْحَمْدِ فَإِنَّ لَهَا عَيْنَيْنِ وَجَنَاحَيْنِ تَطِيرُ فِي
الْجَنَّةِ تَسْتَغْفِرُ لِقَائِهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

Eksirû mine'l-hamdi. Öbür hadîs-i şerîfe geçtik gayri.

Eksirû mine'l-hamdi, fe-inne lehâ 'ay-neyni ve cenâhayni tetîru fi'l-cenneti, testeğfiru li-kâilihâ ilâ yevmi'l-kiyâmeti.

Hazreti Ömer *radıyallahuanh*'den rivâyet edilmiş bu hadîs-i şerîf. Buyurmuş ki Peygamber Efendimiz:

Eksirû mine'l-hamdi. Hamd-ü senayı çoğaltın, hamdden yana yaptığınız işleri çoğaltın, çok ham edin.

Niye?

Fe-inne lehâ 'ayneyni. Bu hamdin iki tane gözü vardır. *Ve cenâhayni.* İki tane kanadı vardır.

Tetîru fi'l-cenneti. Cennette uçar bu hamd. Senin yaptığın hamd, cennette kuş gibi uçar

Testeğfiru li-kâilihâ. Hamd edici şahsa, kendisini söyleyen kimseye istiğfar eder. “Yâ Rabbi! O söyledi beni, o söyledi, o hamdi o kulun yaptı, onu affeyle, mağfiret eyle” diye. Ne zamana kadar? Bir defa mı, iki defa mı?

İlâ yevmi'l-kiyâmeti. Kıyamet kopuncaya kadar *Estağfirullah* diye, senin namına Allah'tan afv-u mağfiret diler. “Yâ Rabbi! O kulun söyledi beni, o hamd etti sana Yâ Rabbi! Onun günahlarını bağışla Yâ Rabbi! Hatalarını ört Yâ Rabbi! Kabahatlerini kapat Yâ Rabbi! Kusurağlarından döndür Yâ Rabbi!” diye o hamd öyle demek ki kuş nasıl ötüyor? Cıvıl cıvıl cıvıl cıvıl cennette kuş gibi gözleri var, kanatları var, cennette uçacak da öyle kuş gibi Allah

Teâlâ hazretlerine senin namına tövbe istiğfar ediverecek.

Onun için *Elhamdulillah, Elhamdulillah, Elhamdulillah, Elhamdulillah...* Çoğalt yapabildiğin kadar, manasını da düşünerek tabi. “Hamd Allah Teâlâ hazretlerininindir!”

Hamd ne demek?

“Övülmek. Övgü, övülmek Allah Teâlâ hazretlerininindir. Ona layıktır, ona gider, onun-
dur” demek oluyor. Demin birazcık izah etmiş-
tik. Hazreti Ömer *radiyallahuanh* buyurmuş.

İşte biz Müslümanlar ondan biraz cebi-
mizde tesbihle dolaşırız, elimize tesbihi alırız
da ondan *Subhanallah, Subhanallah* deriz, *Es-
tağfirullah, Estağfirullah* deriz, *Allah-u Ekber
Allah-u Ekber* deriz, *Elhamdülillah, Elhamdü-
lillah, Elhamdülillah...* İşte bundan diyoruz
biz. Sen bir İslâm’ı bilmediğin için bana çatma.
Sen gel bu kitapları oku, Peygamber Efendimi-
zin hadîs-i şerîf’lerini. Ondan sonra anla baka-
lım, doğruyu eğriyi anla.

“Efendim bu tespihe ne lüzum var?”

Canım oku da anla işte ne lüzumu oldu-
ğunu gör. Bilmiyor çekilmiş kenara, “Ne lü-
zumu var, ne lüzumu var.”

Bu cehalete ne lüzum var, bu tembelliğe ne lüzum var!

Birisi, eskilerden isim söylemeyeceğim; şeyh kendisi, tarikatın piri, bir tarikatın piri. Öteki tarikatın şeyhi, âşık bir kimse böyle, ona şey göndermiş, git demiş halifelerinden bir tanesine, müritlerinden bir tanesine, git o şahsa söyle, aradığını bulduysa otursun bir kenara. Bulan insan ne yapar? Karnı doyan bir insan, aradığını bulan, bir kenara çekiliverir. Eğer aradığını bulamadıysa bu velvele münafıklık oluyor, riyakârlık oluyor. Yine susması lazım. Yapmasın böyle, çekilsin kenara. Bu velvele, bu gürültü bu şey olmaz.

Velvele dediği ne?

Adamcağız coşkun, içi yanıyor. Böyle etrafında bir hareket, bir bereket, bir kalabalık, ibadetler şevkle yapılıyor falan. Ötekisi de diyor ki; “aradığını bulamadıysan bu riya oluyor, yapma böyle, kenarda sessiz dur. Aradığını bulduysan, eh maksadına ermişsin, kenarda dur” Yani gene böyle iyi olmuyor gösterişli böyle şaşalı bir kalabalık cihanı velveleye vermişsin diye. Şimdi, eh fena değil yani riyakârlık yapmamasını söylemiş oluyor yani.

O mürit gitmiş o şehre. Demiş ki falanca zat, filanca âlim, filanca şeyh nerde? Demişler ki filanca medresede. Peki nerde o medrese? Şu sokaktan gidersin, şöyle dönersin. Medreseye varmış, kapısından içeri giriyor, medresenin avlusu var tabi; avlu var, etrafında odalar var, dershanesi var malum medreselerin. Kapısından girerken bakmış o zat bir şiir söylüyor yüksek sesle; dönüyor, sema ediyor.

Diyor ki: “Eğer senin yarin yoksa neden talep etmiyorsun? Eğer yarine kavuştuysan neden talep etmiyorsun, niye eğlenmiyorsun, düğün bayram etmiyorsun, kavuştum kavuştum niye coşmuyorsun? Tembel tembel bir kenara oturmuşsun bu ne biçim şey diye, asıl sana şaşmak lazım ki, şöyle bir talep içinde bulunmuyorsun diye” bir şiir yani, bir ilahi, o demin kapıda tamam ben cevabı aldım, adama bir şey söylemeye lüzum yok, hemen geri dönmüş. O da ona öyle cevap veriyor. Yoksa ara. O zaman bir telaş bir şey lazım. Bulduysan bayram et.

*Bayramım indi, bayramım indi,
Bayram ederler yâr ile şimdi*

dediği gibi Hacı Bayram Veli’nin adı başka ama Bayram demiş adına, yâr ile bayram ediyor, kavuşunca bayram eder insan.

Evet. Öbür hadîs-i şerîf yine bizim tasavvufu, dervişliğin doğru olduğunu gösteren bir hadîs-i şerîf geliverdi. Sırayla biliyorsunuz bu hadis kitabının hadisleri sırayla dizilmiş, karşımıza ne gelirse biz onu okuruz. Yani hem bizim bahtımıza hem sizin bahtınıza bugün bunlar çıktı.

c. Kalbi Dirilten Ölüm Zikri

أَكْثَرُوا ذِكْرَ الْمَوْتِ فَمَا مِنْ عَبْدٍ أَكْثَرَ ذِكْرَهُ إِلَّا
أَحْيَا اللَّهُ تَعَالَى قَلْبَهُ وَهَوَّنَ عَلَيْهِ الْمَوْتَ

Eksirû zikra’l-mevti. Femâ min ‘abdin eksera zikrahû illâ ahyâhüllâhü teâlâ kablehû, ve hevvene aleyhi’l-mevte.

Ebû Hüreyre *radiyallahuanh*’den rivâyet edilmiş, Deylemî isimli hadis aliminin kitabında yer alıyor.

Peygamber Efendimiz buyurmuş ki:

Eksirû zikra’l-mevti. Ölümü hatırlamayı, ölümün zikrini çok yapın. Ölümü çok düşünün. Ölümün zikrini, yâdını çok yapın.

Neden?

Femâ min ‘abdin eksera zikrahû. Hiçbir kul yoktur ki ölümü çok zikretmesin de, *illâ ahyâhüllâhü teâlâ kablehû*, Allah onun kalbini ihya etmez.

Yani ölümü düşünenin kalbi ihya olur, kalbi canlanır, ölü kalbi dirilir. Sonra. Bir faydası bu.

İkinci faydası. *Ve hevvene aleyhi'l-mevte.* Allah ölümü ona âsân eder, ölümü çok düşünen kimseye âsân eder.

Hah tamam, bu hadîs-i şerîf bana şunu hatırlattı:

Dervişlikte bir tefekkür-ü mevt vardır, *ra-bıta-ı mevt* vardır. Ölümü düşünmek... Demek ki hadistenmiş o. Ölümü çok düşünün diyor. Eh, ölümü çok düşünmenin faydası neymiş? Kalp canlanıyor. Ee, kalp ölür mü? Ölür, ölür, gaflet basar, paslanır.

Peygamber Efendimiz hadîs-i şerîfte buyuruyor ki:

Demirin paslandığı gibi kalp de paslanır. Ee, kalp etten, ötekisi demir, olsun onun pası gaflet, onun pası gaflettir. Demir nasıl paslanırsa, işe yaramaz hale gelirse, kalp de paslanır işe yaramaz hale gelir, çalışmaz hale gelir. Yani duygusuz hale gelir. Nasihati eder, beri tarafta almaz nasihati, söyleneni dinlemez, bir kulağından girer öbür kulağından çıkar.

“Yahu bu içkiyi içme.” Hemen buradan kalkar gene oraya gider. “Ya bu kumarı

oynama, çoluk çocuğunun rızkını oraya efendim harcama, bak evde senden akşama ekmek bekliyor karın çocukların aç susuz, soğukta yakacak yok bilmem ne...” Oo, aldırılmaz gene gider.

Neden?

Kalbi paslı alışmıyor, gönlü yani, gönlü alışmıyor, laf anlamıyor, söz dinlemiyor, hak yola gelmiyor.

Ee, nasıl çare? İlacı ne bunun, bu pası giderelim, nasıl giderelim?

Bu gönöl pasının giderilmesinin bir çaresini bu hadîs-i şerîf bildiriyor: Ölümlü çok düşün. Ölümlün düşünölmesini kalbin pasını, -burada pas demiyor- insanın kalbini diriltir diyor.

Şimdi ieği sıcak bir yerde sulamazsın toprağı dibi kurur, iek bakarsın yeşilliğini kaybetmiş, boynunu bükmüş, yaprakları sararmış, sarkmış böyle bir hale.. Öldü ölecek, dibine suyu dökersin bol bol, yolculuktan geldin saksıya, suyu dökersin sabaha bakarsın. Oo senin iek değiştii, hemen dalları yukarı kalkmış, elleri çok şükür Yâ Rabbi! der gibi efendim insanın böyle yaprakları şey yapmış filan renk gelmiş yüzüne neden?

Dirildi, ihya oldu, sudan ihya oldu.

İşte ölüm düşüncesi de kalbi öyle ihya eder. Kalp bazen ölür, bazen taş gibi olur, bazen taştan da katı olur. Taşla bile mukayese edilmeyecek kadar bile berbat olur bazen.

Çünkü Kur'an-ı Kerîm de diyor ki Allah Teâlâ Hazretleri:

Taşların da öyleleri vardır ki,

يَشَقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ

Yeşşekkaku fe-yahrucu minhü'l-mâe. (Bakara Suresi 74. Ayet)

Kırılır da, taş patlar da, çatlar da arasından su fışkırır, pınar olur, taşın arasından güzel bir su geldi yahu, doldur, götürelim, içelim, bu çok güzel bir su, taştan geliyor.

Taştan böyle su çıkar da o kalpten bir şey çıkmaz, bir işe yarar bir şey çıkmaz, o kalp daha fena, o kâfirin kalbi daha fena. Tabi gafil Müslümanın kalbi böyle ölü gibidir. İşte o ölüm düşüncesiyle dirilir ve Allah onun bereketine, ölümü düşünmesinin bereketine ölümünü âsân eder. Ne olacakmış âsân olmuş olmamış?

Ah ah, ölüm insanın çok çok zor bir hadisedir yani başına gelecek, herkes bu ölüm şerbetinden içecek, herkesin başına gelecek. İnsanın aklını başından alır ölüm halleri.

Ölüm hali geldiği zaman Allah Teâlâ Hazretleri âsân bir vecd ile imanı kâmil ile göçmeyi cümlemize nasip etsin.

Yani öyle hallere girer ki insan, birisini anlattılar: Hakimlik yapmış, zalimlik etmiş çok haksızlıklar yapmış falan diye. Son zamanında Allah bir hastalık vermiş, ölse ya ölmüyor. Büyük abdestini yapamazmış ağzından gelirmiş, anlatıyorlar. Öyle öyle sürüne sürüne... Yani çok kimse vardır ölümü temenni eder ölüversem diye, hemen hop akşam yattı sabah ölse nerde o bolluk. Çektirtir Allah bazen. Sonra hırıl hırıl hırıl hırıl hırıl hırıl uğraş didin, çıkmaz can, böyle pamukların arasından dikenli bir çalının çekilmesi gibi can çıkmaz bedenden öyle zor çıkar. Ama Allah'ın salih bir kulu böyle bir âsân vech ile ruhunu teslim ediverir. Yüzünde bir tebessüm... Yahu uyuyor mu, ölümü, bakın bakalım nabzına.

Şimdi ben geçenlerde cuma günü hutbedeyim, minbere çıktım, konuşuyorum. Konuşmada arka taraflardan bir sesler gelmeye başladı. Şöyle bir kapısı var, kapısından öbür taraf görünmüyor yani, esas mekânda bir şey yok ama orda bir kıpırtı oldu. Neyse hutbeyi bitirdim.

Ne var? Eh hacı kardeşlerden bir tanesi gelmiş camiye. Ben hutbeye çıkmışım ama sünnete durmuş, hatta demişler ki; ya imam hutbeye çıkıyor, namaza durma filan, o daha başlamadı filan demiş. “Allah-u Ekber” namazın içinde efendim caminin içinde cumanın vaktinde efendim yığılmış kalmış.

Ee, dedik ne yapalım? Allah’ın emri, ne mutlu ki, camide, abdestli, cuma vaktinde Allah canını böyle güzel bir hal ile birden hemen böyle alıvermiş, hele şu namazı kılalım dedik falan. Cumayı kıldık, başına gittik, bir tebesüm gibi yani böyle sanki şöyle biraz yorulduğum gibi uzanıvereyim dermiş gibi öyle, Allah Allah belki ölmemiştir doktor çağırın filan. *Innâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn*. Ahirete göçmüş. Kimdir acaba falan diye ceplerini karıştırdılar bir dua kitabı filan çıktı cebinden.

Demek ağzı dualı, Allah’ın derviş kullarından birisi, Allah öyle nasip etsin. Gazetelerde okuyoruz şu ramazan günü hoca efendi evinde abdesti almış, orucuna niyetlenmiş imsaktan sonra, efendim camiye gelmiş, mukabele okumuş, sünneti kılariken rekattan başını kaldırmıyor. Ne olmuş? *Innâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn*. Göçmüş gitmiş. Ee, ne güzel.

Bunun aksi bir misali söyleyeyim. Ne olabilir? Bir kitapta okudum.

Bir içkici, ayyaş adam... Şairliği de var, bir kere tövbe etmiş içkiye. Ondan sonra da bahar gelince pişman olmuş tövbe ettiğine.

Yahu herkes kırlara, bayırlara, sefalı yerlere, su başlarına, manzaralı yerlere, çam altlarına içkileri alıp içmeye eğlenmeye gidiyorlar, tüh ben tövbe ettim falan diye tövbesine pişman olmuş. Şiirde yazıyor, okudum kitapta.

“Tövbe ettim ki etmeyem tövbe.” Yani bundan sonra bir daha tövbe etmem diyor, bozmuş da tövbesini bir daha tövbe etmem benim içki içmeme mâni oluyor tövbe diye tövbeye kızıyor. “Tövbe ettim ki etmeyem tövbe, tövbeye tevbe-i nasuh olsun” Yani nasuh tövbesiyle olur.

O senden ileri Müslüman olur, cümle cihan halkı istese Müslüman olur.

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا

Ve lev şâe rabbüke le-âmene men fi'l-ardi küllühüm cemî'â. (Yûnus Suresi 99. Ayet)

Kaç tane tekit sigasıyla kullanıyor *Ve lev şâe rabbüke*, Eğer rabbim isteseydi *le-âmene*, *lâm-ı tekit sigasıyla*, muhakkak ki iman ederdi.

men fi'l-ardi, yeryüzünde ne kadar mahlukat varsa hepsi iman ederdi. *Küllühüm*, Hepsi birden. *Cemî'ân*, Topluca. Nasıl söylüyor.

Muhakkak ki topluca hepsi birden iman eder. İmtihan, serbest bırakmış Allah. Onun için biz boynumuzu bükeceğiz, muhtaç olan biziz. Edebimizi takınacağız, kulluğumuzu bileceğiz. Ne kadar hoşuma gidiyor İbrahim İbn Et-hem *kaddesallahu sırrahu*, Allah şefaatine nail etsin.

Demişler ki;

“Yâ İbrahim! Yağmur yağmıyor, beldede su kalmadı, efendim millet susuzluktan kırılıyor, tarlalarımız kurudu, bitkilerimiz sarardı, gel yağmur duasına çıkalım.” Kalabalık toplanmış yağmur duasına gidecekler, bu da Allah’ın veli kulu ya, bunu da almak istiyorlar yanlarına ki, dua etsin de yani duası bereketiyle yağmur yağsın diye.

Demiş ki:

أَقِيمُوا بِعُبُودِيَّتِكُمْ فَإِنَّهُ أَعْلَمُ بِرُبُوبِيَّتِهِ

Ekîmû bi-ubûdiyyetiküm, fe-innehû a'lemü bi-rubûbiyyetihî.

Siz kulluğunuzu düzeltmeye bakın, o rab-lığı bilir. Sözün güzelliğine bak, ne kadar

hoşuma gidiyor. Büyük insanlar nasıl büyük sözler söylüyorlar.

Ekîmû bi-ubûdiyyetiküm, Kulluğunuzu düzeltin.

Fe-innehû a'lemü bi-rubûbiyyetihî. O rablığını bilir. Rablığının gereği neyse kullarını besler. Ama senin kulluğun kulluk değil ki.

Şimdi Bulgaristan bize hazırlanıyor. Yunanistan bize hazırlanıyor. Rusya kaç tane tümen hazırlamış bir fırsat bulsam da Türkiye'nin üstüne çullansam falan diye düşünüyor. Amerika dolambaçlı yoldan memleketimizi istismar etmeye çalışır. Beriki taraf şöyle yapar, o öyle yapar bu böyle yapar. Eyvah o kadar düşmanın karşısında ne yapacağız helâk olduk biz.

Sen bir iyi kul ol bakalım, sen bir iyi bir Müslüman ol bakalım. Alimallah cihana ferman okutur. Kabahat senin, kusur senin, günah senin, suç senin. Allah cezayı ordan verdirtiyor. Sen bir adam ol bakalım. Utanmaz mısın şu etrafta olanlardan, günahlardan, kabahatlerden, açıklıklardan, saçıklıklardan, zinalardan, içkilerden, kumarlardan, yığınla olan edepsizliklerden, tüylerim diken diken oluyor benim. Utanmaz mısın? Utanmam. Ee, o zaman Allah bir ceza gönderir şaşar kalırsın.

Öyle öyle cezalar gelmiş ki zamanında, İslâm alemi yanmış, yıkılmış, mahvolmuş. Endülüs, İspanya memleketi, bütün Fransa'nın ortasına kadar Müslümanlar orada sekiz yüz sene hâkim olmuşlar. Sekiz yüz sene. Yani bizim dedelerimiz Anadolu'ya geldiği zamandan bu zamana kadarki uzun asırlar Endülüs'e hakim olmuşlar. Ondan sonra şimdi hiç Endülüs'te bir tek Müslüman yok. Endülüs'te, Kurtuba'da sekiz yüz tane medrese varmış. Hadi bakalım bir yedi yüz tane cami varmış. Hadi bakalım göster. Kazımışlar kökünü. Kim kazımış? Kâfirler kazımış. Ha demek ki kâfirler Müslümanları yenmiş.

Hayır, Müslümanlar edepsizliklerinin kurbanı olmuşlar, ahlâksızlıklarının kurbanı olmuşlar, dinden uzaklaşmalarının kurbanı olmuşlar, Allah'ın emirlerini tutmamalarının kurbanı olmuşlar, kendilerine etmişler. Başkası değil. Ötekisi de hazır bulmuş. Müslümanlar bir kere kendisi azabı, cezayı hak etmiş, ötekisi hazır bulmuş. Yokuş aşağı herkes kolayca gider. Eğim bu tarafa doğru olunca kolayca gider, akacak bu tarafa doğru mecburen. Ee, sen edepsizliği yaparsan o düşman bu tarafa gelir.

Onun için bu memlekete iyilik yapmak istiyorsan iyi Müslüman ol. Ahlâklı insan ol, Müslümanlığı sağlam tutmaya çalış.

Allah Teâlâ Hazretleri iyi bir kulunun hürmetine bak hadîs-i şerîfte geçiyor buyuruyor ki:

لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَهُ

Lev aksema ala'llâhi le-eberrahû. Allah'ın öyle bir kulları vardır ki boynu bükük, üstü başı tozlu, topraklı, âciz nâçîz... Kız istese kimse kızını vermez, efendim söz söylese kimse lafına kulak asmaz. Ama bir şeye yemin etse Allah onun yemini doğru çıksın diye o işi öyle yapar. Onun hatırını kırmaz; nazlı kulu, yani dediğini yapar.

إِنَّمَا تُنْصَرُونَ وَتُرْزَقُونَ بِضَعْفَائِكُمْ

Innemâ tunsarûne ve türzekûne bi-du'afâiküm.

Siz nasıl rızıklanıyorsunuz? Nasıl Allah'ın nusretine mazhar oluyorsunuz? Aranızdaki fakardan, zayıflardan dolayı.

Onun için İslâm büyükleri ordunun içine hep böyle seçme babayiğitleri almazlarmış. Zayıf, naif, biçare, mazlum, “gel sende” Niye? Kimisinin de duası lazım. Gel bakalım. Sende su

taşırsın, sende aş pişirirsin orduya, sende silahları yağlarsın, sende gel. Onun duası bereketine Allah şey yapar.

Ama bütün ahali efendim edepsiz, Allah'ın burada bir boynu bükük salih kulu var. Diyor ki: “Yâ Rabbi! Ümmet-i Muhammed’e merhamet eyle, lütfeyle, bağışla Yâ Rabbi! Dedelerimizin ecdad yadigarı beldesini kâfirlere çiğnetme Yâ Rabbi!”

Hadîs-i şerîf’te geçiyor. Diyor ki: “Sen kendine bak. Ben onları kızgıyım” dermiş Allah Teâlâ Hazretleri. Sen kendin için iste ne istiyorsan. Ben o heriflere kırgıyım. Yani amme için dua etme dermiş. Kıyamet gününde, ahir zamanda Allah'ın salih kulları Ümmet-i Muhammed için umumi dua edince “Ben onlara kırgıyım, kızgıyım; sen kendin için dua et” dermiş.

Onun için kendimiz iyi kul olacağız.

En iyi silah nedir?

Sapasağlam, halis, muhlis Müslüman olmaktır. Tertemiz, sapasağlam Müslüman olursun, dürüst... Kimsenin malında gözüm yok benim, yetiyor bana. “Oh, Allah'ın verdiği somunu alıyorum fırından sıcak sıcak, tuza banıyorum doydu karnım, çok şükür Yâ Rabbi! Bunu

da bulamayan kulların var. Ben helal lokmayla geçinirim, harama hiç aldırmam.”

Bu işte biraz haram var çekilir. Böyle doğru kullar olsak her şeyi yaparız. “Amerikan yardımı kesilmiş Sudan’a.” Nasıl deli divane oluyorum nasıl üzüldüyorum. Yahu başlarına çalınınsın adamların yardımları.

Yani biz uçak yapamaz mıyız? Biz gemi yapamaz mıyız? Biz motor yapamaz mıyız? Biz silah yapamaz mıyız?

Yaparız. Azmin elinden hiçbir şey kurtulmaz. “Stratejik maddelerimizi satıyoruz; bor madenleri, uranyum madenleri, bilmem neler gidiyor.” Satma, kendin yap. Bilmem ki hocam ne işe yarar bunlar, uğraş. Yani ben hocalığımla, sakalımla, aklım kesiyor ki döndürsem çalışmamı uranyumun nasıl olup ta atom bombası yapıldığına, nasıl olup da uranyumun saflaştırıldığına, yoğunlaştırıldığına; üç ayda, beş ayda, altı ayda, bir senede, iki senede bu işin de altından kalkarım ya.

Bu kadar profesör var bu işi yapamazlar mı?

Olmaz mı bu iş?

Bizim bilmem hangi yüksek memurumuz Amerika’ya gitmiş de, şu şartı koşmuş, bu şartı

koşmuş, bu şartı koşmuş. Yahu bu memleketi ben mi idare ediyorum, o mu idare ediyor? İstemezsin yardımını, al senin olsun, ben her şeyi yaparım burada. Petrolü de bulurum, buğdayım da var, her şeyim var elhamdülillah. Ama o zaman yardımsız kalırsan Rusya sana saldırır. Ha, bu kırk beş milyon ahaliyi silahlandır, hepsini dört başı mahmur mücahit Müslüman yap, göreyim bakalım Rusya gelebilir mi?

Kırk beş milyonluk ordu nerde görülmüş, nerde var?

Ordu işte bizim ordumuz beş yüz elli bin kişilik. Kırk beş milyonu ordu yap bakalım. Ha oraya pek sataşmaya gelmez, yan bakmaya gelmez. Onların ihtiyar kadınları mermi taşır, genç kadınları fişek imal eder, küçük çocukları bilmem şu işi yapar, erleri de aslan gibi çarpıştırır. Aman o tarafa yan bakmaya gelmez. Böyle olacağız. Yani bizim kimsenin sadakasına ihtiyacımız yok. Çalışacağız, gayret sarf edeceğiz.

Şimdi gazetede gördüm; kar yağmış, Kızılay'daki merdivenden düşen düşene. Gazeteci fotoğraflarını çekmiş. Birisi yukarıdan aşağı kayıyor, birisi aşağıda belini tutuyor, ötekisi kalkmış şey yapmış. Tüh utanmaz adamlar, yazıklar olsun size, bir tane himmet sahibi insan çıkıp

da şu şeyleri karları k r yemedi mi oradan? On tane merdivenin üstünden. Düşen düşene, beli kırılır, bacağı kırılır, mahcup olur kadının eteği açılır. Ya böyle vicdanlı bir himmet sahibi insan  kıp da bir kürekle orayı temizleyemedi mi?

Sevap. Toprağın yolun üzerinden dikenini almak sevap, sadaka. Bilmem kemik parçasını kenara koymak sadaka. İslâm yok İslâm! Her şey var ama İslâm yok. İslâm olmayınca olmaz işte. O düşer ordan, zırt aşağıya.  tekisini resmini  eker berikisi şeyine bakar, İslâm olmayınca böyle olur.

İslâm oldu mu ne olur?

Birisi şöyle bir sendeledi mi, “Dur kardeşim” der bir babayiğit, kolunu sıvar, bakarsın sakallı adam ne yapıyor?

“Ben Allah rızası için burada bu yolda Müslümanlar kaymasın, düşmesin diye bu merdivenleri karlardan temizliyorum. Var mı bir diyeceğin?”

Böyle olur. İslâm gelse böyle olur. Müslümanlık gelse insanın zihnine, hakiki Müslüman olsa o düşen kardeşinden şey yapar, birisi düştü ötekisi düşmesin der. Benim ecdadıma sadaka olsun, ge mişlerime hayır olsun der. İlle yani gidip de bir camiye efendim bir minareli

caminin kenarına bir minare daha mı katacaksın. Hayrın çeşitleri var yani, öyle de olur hayır, böyle de olur hayır. Şimdi madem yer karlı buzludur, karın buzun kaymaması için tedbir alırsın, o da hayır olur. Ama insanın içi Müslüman olacak, kafası Müslüman olacak, gönlü Müslüman olacak da İslâm için böyle ışıl ışıl. Böyle Müslümanı tutamazsın. Yakar elini. Böyle bir Müslümanın şöyle yanına yaklaşılamazsın, elini yakar. Oturtsan durmaz, ihtiyar adamı oturtsan kalkamaz yoo ihtiyar adam o, ihtiyar Müslümanı oturtsan gene durmaz.

Ebû Eyyüb el-Ensârî hazretlerini duymadın mı? Kur'an-ı Kerîm okuyormuş; cihat âyeti gelmiş, çok hoşuma gidiyor da hep her zaman anlatıyorum. “Verin bana kılıcımı, mızrağımı, kalkanımı, okumu, silahımı” demiş. Demişler ki dede sen çok ihtiyarsın, sen otur. Peygamber Efendimizin sahabesisin, Peygamber Efendimiz'i evinde misafir etmişsin, mihmandar-ı peygamberîsin, sancaktar-ı peygamberîsin, biz senin yerine cihat edelim, uzak yerlere tahammül edemezsin.

“Burda ihtiyarlar müstesna edilmiş mi bu Kur'an-ı Kerîm'de? Hayır. Eh verin öyleyse silahımı” demiş. Almış silahı, ta kabri nerde?

Medine neresi İstanbul neresi, kabri İstanbul'da. Müslüman böyle olur.

Küçük çocuk Almany'da, küçücük çocuk, Almanlar bizim Türk çocuklarını Hristiyan yapmak istiyorlar. Bizimkiler de tabi mektebe gitmek mecburiyeti var. Almışlar kiliseye götürmüşler haftada bir gün. Allah Allah, Allah Allah. Avrupalı yahu ilerici adam dı bunlar. 20. yüzyılı bilirler, tekniği teknolojiyi bilirler. Vay kiliseye mi götürüyorlarmış çocuklarını? Tabi ya ne sandın ya. Elbet senden gayri dininden uzak insan yok ki. Bir sen varsın aptal şaşkın. Alman, çocuğunu kiliseye gönderiyor.

“Bulgaristan nasıl bir memleket?”

“Kominist memleket” hocam. Demir perde gerisinde komünist bir ülke. Peki neden bizim efendim Mehmetlerimizi, Ahmetlerimizi, Hasanlarımızı Dimitri, Boris, bilmem ne diye böyle isim değiştiriyor? Kendi rızam ile Ortodoks oldum diye yazıyı zorla namluyu dayayıp sırtına şeyine şakağına dayıyor da onu Hristiyan yapıyor. Hani komünistti, hani komünistlere göre din afyon idi. Din afyon diyorlar. Yunanistan gazetelerinde yazıyorlar. “Din, burjuvaci-nın yani zenginler sınıfının efendim istismar vasıtasıdır” diyorlar. Halkı sömürmek için vasıta

diyorlar. Papazlar öyle yapmış olabilir ben ona karışmam. Müslümanlıkta dindar şey can pazarı, canıyla malıyla cihat edecek Müslüman. Müslümanlık öyle değil, ama yani onlar öyle diyorlar. “Din burjuvacının bir istismar aracıdır” Çocuklarımızı dinsiz yetiştirmeliyiz, dindar yetiştirmeyelim, kafaları bozuluyor çocukların diyorlar yani demir perde gerisinde.

Peki öyle dediği halde niye bu Bulgarlar bizim ırkdaşlarımızı, dindaşlarımızı Ortodoks yapmaya çalışıyor? Ver bakalım cevabını hadi, hadi bakalım profesörler gelin, verin bakalım cevabını. Niye böyle yapıyor?

Hocam, onu bilmeyecek ne var, profesöre niye sorayım, ben onu lisede bile okudum, ortaokulda bile okudum:

“Bir milleti millet yapan esasların, temellerin başında imanı geliyor, dini geliyor.” Tabi bu Bulgarlaştıramazsa yarın öbür gün Türk nüfusu artarsa efendim Bulgaristan’a hakim olur diye korktuğundan, Müslümanlar artarsa, hem adını değiştiriyor Boris yapıyor, hem dinini değiştiriyor Ortodoks yapıyor ki bu kendisini biraz kollasa bile bunun çocuğunu haklarım, kendisini Bulgarlaştırırım falan diye düşünüyor.

Dininin kendi Bulgarlığını koruduğunu bildiğinden dine sarılıyor komünist ülke.

Sen nesen?

“Ben komünist değilim.”

Demokrasi var bu memlekette, hürriyet var, vicdan hürriyeti var, efendim anayasada sağlanmış, istediğine inanır, inanç hürriyeti var, şeyi var. Ee, Bulgaristan bile kadar olamıyor. Bulgaristan kadar bile olamıyor da dinden, imandan çocuklarımızı öyle yetiştiriyoruz, uzak yetiştiriyoruz, afyonkeş oluyor, esrarkeş oluyor.

Şimdi yeni bir cins çıkmış geçen akşam efendim söylediler, ne pank vezninde pank. Panklar varmış çocuklarda, saçlarını bir buradan tıraş ediyorlarmış, bir buradan tıraş ediyorlarmış, horoz ibiği gibi buradan böyle arkaya doğru Kızılderili şeyi gibi böyle yüksek saçlar kalıyormuş, burasını sarıya boyuyorlarmış, burasını bilmem ne hangi renge boyuyorlarmış, öbür tarafını kırmızıya boyuyorlarmış, sokakta gördüklerini dövüyorlarmış falan.

Kimin çocuğu bunlar? Bizim kültürümüz bu kadar zayıfladı mı? Biz bu çocukları niye Avrupa'nın en zıpır insanlarına benzettik?

Edebimi takınayım diyecek, ben faydalı insan olayım, başkasının sırtından geçinmeyeyim diyecek. İslâm'ın o kadar güzel prensipleri var ki oku da gör. Avrupalı bile gelip gelip Müslüman oluyor. Bizimki dedesinin dinini bırakmış, dolu dizgin, dört nala cehenneme gidiyor. “Nereye gidiyorsun ya böyle koştura koştura, dolu dizgin?”

Cehenneme kadar.

إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمرًا

İlâ cehenneme zümerâ. (Zümer Suresi,71)

O tarafa doğru böyle koşturup gidiyor. Yahu bu yolun sonu cehennem, paldur küldür yuvarlanacaksın ateşlerin, alevlerin içine, fer-yadı basacaksın o zaman.

“Sus senin aklın ermez” diyor. Ya benim aklım niye ermesin, senin okuduğun bütün ilimleri bende okudum. Hiçbir eksiğim yok, batıyı öğrendim, Avrupa’yı gezdim, lisanlarını bilirim, teknolojilerini bilirim, teknik kitaplarını okudum, teknik mekteplerde hocalık yaptık, benim senden eksiğim yok ama senin benden dünya kadar eksiğin var. Sen din bilmiyorsun, iman bilmiyorsun, Arapça bilmiyorsun, âyet bilmiyorsun, hadis bilmiyorsun, ahireti

bilmiyorsun, akıbeti bilmiyorsun, bu cemiyetlerin nasıl yükseldiğini, nasıl battığını, sosyolojiyi bile bilmiyorsun sen.

Fransa da yetişmiş, bilmem nerde yetişmiş, ilimden bile haberin yok, bir de karşıma geçmişsin kendini adam sayıyorsun. Öyle sayıyordu yani.

Allah akıl fikir versin... Hadi sen ne olacaksan ol. Delirmişsin, senin aklın başından gitmiş ama bu millet ne olacak? Bütün çocuklar pank mı olsun şimdi bunlar. Horoz ibiği gibi yani saçını bir ordan tıraş edip bir ordan tıraş edip de, afyon çekip de içki içip de, kız erkek çete kurup da sokaklardan geçenleri mi dövsün, öyle mi istiyorsun?

“Yok hocam, öyle ister miyim ya, amma yaptın sende, mübalağa ediyorsun.” Ee, öyle istemiyorsun da ilaçsız olur mu bu, tedavisiz, terbiyesiz olur mu? Bu çocuk niye öyle gitti? Sen ona batıyı öğrettin, sen ona Yunan felsefesini öğrettin, sen ona Yunan ahlâkını öğrettin, homoseksüelliği öğrettin, bilmem o Yunan filozoflarının oku hayatı bak, yüzün kızarır, utançından yüzün kızarır.

d. Asıl Rehber: İslâm

Filozoftan (rehber) olur mu ya! Peygamber varken, Allah'ın has, halis, salih kulu varken böyle saçma sapan şeylerden rehber olur mu? Hayatı ne? Hayatı hakkında bilgileri nereden aldı? Aristo kimmiş? Sokrates kimmiş? Ne kadar biliyorsun hakkında? Ne olacak yani kendisine ne faydası olmuş ki başkasına bir faydası olsun? Hadi onları öğrettin felsefe... Düşünce, yani düşünüyor düşünme mekanizmasını geliştiriyor, düşünmeyi öğreniyor filan. Peki Yunan mitolojisini niye öğrettin?

Saçma sapan olmadık şeyleri, hani masalları, masallardan da berbat şeyleri, küfürnameleri niye öğrettin bu çocuklara?

Bizim, Yunan'lılar hasmımız değil mi?

Bak onlar bizi bulsalar Ege'ye asker çıkaracaklar, bu kadar böyle sıkıştırmaya uğraşıyorlar, gidip Rusya'dan destek almaya çalışıyor. Destek alırsa saldıracak şeye, Anadolu'ya saldıracak.

Sen niye onun mitolojisini bana öğretiyorsun? Bunu öğreteceğine benim çocuğuma İslâm'ı öğretsene. Hiç başka öğretecek bir şey kalmadı mı, işte saçma olduğu belli. Evet, öyle öğretirsen o çocuk tabi okuyor okuyor sen bu

hippileri hep cahil mi sanıyorsun? Hayır. Avrupa da da cahil değil. Avrupa da da cahil değil, bu panklar, bu hippiler Avrupa da cahil çocuklar değil. Okuyor okuyor okuyor, sonunda çırpındı çırpındı çırpındı denizin ortasında ne ada var ne ayak basacak bir şey var ümitsizliğe düştü, batıp gidiyor. Koyuveriyor kendisini, o hippide dediğin adam.

Bakıyor kapitalizm bir şey değil, bakıyor kominizm göğsüne şifa vermiyor, sadrına şifa vermiyor. Okumuş o zaman isyankâr oluyor. O zaman bakıyor ki ha falanca adam, deniz kenarında zevki sefa sürerken, köşklerin içinde köpeğine pırzola yedirirken, ben kenarda aç duruyorum, böyle şey olmaz diyor, anarşist oluyor. Onlar okuya okuya o noktaya geliyor. Sen kendin terbiyeni vereceksin.

Biz Müslümanız. Biz buraya geldik sekiz asır bir medeniyet kurduk. İspanya'ya gittik sekiz asır medeniyet kurduk. Avrupa medeniyeti oradan öğrendi. Rönesans reform öyle oldu. Balkanlar bak, başka milletler idi. Anadolu başka millet idi Müslüman oldular. Biz Avrupa'nın içlerine kadar İslâmiyet'i götürdük amma sonra İslâm'ı bırakınca olmadı. Biz gene İslâm'ı... İki işimiz var, iki tane vazifemiz var.

Bir. Çok kolay birincisi, her şey kolaydan başlar ya, adam olmak, Müslüman olmak. Birinci işimiz bu. Ben kendim adam olabilir miyim? Müslüman olabilir miyim? Eh keyif benim değil mi, kişi kendinin sultanıdır, ben din kitaplarını okurum, hadis okurum, âyet okurum, Müslüman olurum. Tamam işte bu kolay. Bir bu.

İkincisi, Müslümanlığa hizmet etmek. Bir başkasını Müslüman etmeye çalışmak. Bir başkasını Müslüman etmeye çalıştığın zaman hayır, bereket, rahmet yağıyor. Allah rahmetine gark ediyor insanı. Dünyadan daha hayırlı şey oluyor.

Şimdi dünyada kaç milyon nüfus var? Kaç milyar?

Galiba dört milyar nüfus var. Ne kadarı Müslüman bunların?

Bir milyarı Müslüman. Yani dört insandan üçü Müslüman değil, bir tanesi Müslüman. Ee, dünya üzerindeki her Müslüman bir gayri müslimin yakasına yapışsa, öğretse, terbiye etse, yetiştirse, Müslümanlığa kazansa, bir sene sana müddet, al git Yunan'la mı ahbap olacaksın, efendim bilmem kiminle ahbap olacaksın,

bilmem hangi İtalyan’la mı, Fransız’la mı, biri-
siyle ahbab ol, ona İslâm’ı anlat, Müslümanlığın
güzelliğini anlat, bir sene uğraş, kitap gönder,
mektup yaz, bilmem ne yap, onu bir sene Müs-
lümanlığa kazan. De ki ama, “ha biz Müslüman
olunca gayemiz bir başkasını Müslüman etmek-
tir. Bir dahaki senede sen çalışacaksın onu Müs-
lüman etmeye.”

Demek ki bir senenin sonunda bizim nüfu-
sumuz bir milyar iken iki milyar olacak. İkinci
senenin sonunda iki milyardı ötekileri şey ya-
pacağımıza göre, ikinci senenin sonunda dünya
Müslüman olacak.

“Hocam ama abartılı şeyler söylüyorsun
ha. Ne kadar kolaymış bu iş ya. Rusya da Müs-
lüman olacak mı?”

Rusya da Müslüman olacak. Kızıl Çin’de
Müslüman olacak. Ama işte bir şart var. Bir sen
kendin Müslüman olacaksın önce. Ondan sonra
da bir başkasını Müslüman etmek için çalışa-
caksın. İki senelik canı var bu kâfirlerin. İki
sene sonunda hepsi Müslüman olur, o zaman
dünya cennet gibi olur. Ee, biz çalışmadık, ha
işte o zaman felaket. Sen çalışmazsan oradaki
o hainler, zalimler gelişirse, o Sırp silah fabri-
kasının böyle silahları böyle biriktiği depoda bir

iki devlet arasında harp çıkartalım da bunları satalım, paramız çoğalsın diye silahı satılsın diye iki milletin arasında harp çıkartır o herifler. Vicdanı yok onların. İçi boş, şurdan şöyle fermuar gibi olsa cırt göğsünü bi açsan, o bende bunun içinde bir şey var sanıyordum bomboşmuş, tın tın teneke boş teneke gibiymiş, görürsün o zaman. Vicdan yok, kalp yok, yürek yok, bir şey yok.

Ne var?

Tepeden tırnağa para hırsı, kendi nefsi ve şeytanı. O insanlar mahvediyor bu dünyayı zaten. Bu mazlum insancıkları, gazetelerde görmüyor musunuz?

Ne kadar perişanlıklar, ne kadar zulümler, ne kadar haksızlıklar oluyor bu dünyada. Neden?

Sen bir kenarda miskin miskin oturuyorsun da ondan. Hep kabahatler senin. Bütün kabahatler senin. Sen doğru düzgün Müslüman ol-san, evvela kendini kurtarırsın, bir milyar kurtulur. Ondan sonra bir başkasını Müslüman etmeye çalışsan bir sene sonra iki milyar kurtulur. İkinci sene de dört milyar kurtulur. Sahâbe-i kirâm nasıl çalıştıysa sen de öyle çalışacaksın.

“Onlar Peygamber Efendimizin ashabıymış, insanların en yükseğiymiş. Biz onların ayağının tozu olamayız.” Olamayız ama yolunda yürüyeceğiz, olamamak ayrı, belki olursun belki olursun belki olursun Peygamber Efendimiz diyor ki: “Ah ah kardeşlerime bir kavuşsam” bir gün böyle demiş Peygamber Efendimiz. Ah istedim ki canım çekti ki, kardeşlerimle bir mülaki olsam, karşı karşıya gelsem.

Diyorlar ki;

Yâ Resûlallah! Bizler senin kardeşlerin değil miyiz?

Hayır.

بَلْ أَنْتُمْ أَصْحَابِي

Bel entüm ashabî. “Siz benim ashâbımsınız. Benim kardeşlerim dediklerim benden asırlarca sonra gelip de benim yolumda yürüyenlerdir” diyor. Allah bizi onlardan eylesin...

Fâtiha-i şerîfe mea'l besmele.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

23.02.1985

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
KÜRSÜ